

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

2011/2157(INI)

9.11.2011

OPINIA

Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

dla Komisji Spraw Zagranicznych

w sprawie przeglądu europejskiej polityki sąsiedztwa
(2011/2157(INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Sylvana Rapti

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych zwraca się do Komisji Spraw Zagranicznych, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- A. mając na uwadze, że zrównoważony wzrost gospodarczy wymaga podejścia holistycznego sprzyjającego zatrudnieniu i ochronie socjalnej;
- B. mając na uwadze, że europejska polityka sąsiedztwa (EPS) ma kluczowe znaczenie dla stabilności krajów sąsiadujących z UE oraz przyczynia się do bezpieczeństwa i rozwoju, a także mając na uwadze, że we wspólnym interesie leży to, aby na rozległych obszarach wokół Europy panowały demokracja, stabilizacja, dobrobyt i pokój;
- C. mając na uwadze, że UE służy za wzór rozwoju społecznego na arenie międzynarodowej i może zaoferować cenną wiedzę ekspercką w dziedzinie odpowiedzialnego wzrostu;
- D. mając na uwadze, że nowa EPS jest i nadal musi być oceniana nie tylko pod kątem postępów dokonanych w krajach sąsiadujących, lecz również w odniesieniu do kwestii leżących we wspólnym interesie, a także powinna zostać przeformułowana i uwarunkowana w sposób umożliwiający sprostanie zmieniającym się wyzwaniom historycznym oraz priorytetowe traktowanie sytuacji nagłych;
- E. mając na uwadze, że starania na rzecz wprowadzenia zmian demokratycznych w północnej Afryce podjęło głównie młode pokolenie ludzi żyjących w społeczeństwach o nierównym podziale bogactwa, wysokiej stopie bezrobocia, niedostatecznym zabezpieczeniu społecznym i charakteryzujących się brakiem edukacji oraz perspektyw społecznych, lub żyjących wręcz poniżej granicy ubóstwa i utrzymujących się przy życiu dzięki gospodarce nieformalnej;
- F. mając na uwadze, że region otaczający południowe kraje partnerskie ma jeden z najniższych współczynników aktywności zawodowej na świecie oraz że wydarzenia, które miały miejsce na początku 2011 r. w wielu krajach partnerskich stworzyły nowe możliwości stawienia czoła wyzwaniom związanym z tworzeniem miejsc pracy;
- G. mając na uwadze, że europejska polityka sąsiedztwa musi w równym stopniu uwzględniać problemy związane z wymiarem wschodnim i południowym, odnoszące się do demokracji oraz spraw gospodarczych i społecznych;
- H. mając na uwadze, że tendencje demograficzne w różnych regionach podlegających europejskiej polityce sąsiedztwa znacznie się między sobą różnią;
- I. mając na uwadze, że ze względu na strategiczne znaczenie bezpośredniej bliskości geograficznej granic wschodnich i południowych należy potraktować priorytetowo napływy pracowników migrujących w związku z podobieństwami kulturowymi i przeszłością historyczną oraz ewentualnym przyszłym rozwojem wydarzeń związanym z rozszerzeniem;

1. podkreśla, że europejska polityka sąsiedztwa (EPS) powinna wspierać zrównoważone reformy strukturalne, gospodarcze i społeczne, podejmowane w bezpiecznych i sprawiedliwych ramach prawnych i w zgodzie z konwencjami Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP), ukierunkowane na tworzenie miejsc pracy i ochronę socjalną, a także odpowiednią modernizację strategii politycznych na rzecz zatrudnienia, w tym programów szkolenia i kształcenia, z uwzględnieniem norm pracy jako warunków wstępnych wsparcia finansowego; odnośne reformy powinny sprzyjać rozwojowi społecznemu i wzrostowi gospodarczemu, zapobiegając wyłączeniu społecznemu i dumpingowi socjalnemu przy jednoczesnej poprawie otoczenia biznesowego i wsparcia na rzecz małych i średnich przedsiębiorstw;
2. wzywa partnerów EPS do ratyfikowania wszystkich podstawowych konwencji MOP dotyczących pracy oraz do dostosowania do nich ustawodawstwa krajowego;
3. podkreśla, że EPS powinna wspierać kraje objęte EPS w podejmowanych przez nie staraniach na rzecz zaradzenia pilnym kwestiom dotyczącym rynku pracy oraz znalezienia trwałych rozwiązań w celu sprostania wyzwaniom związanym z rynkiem pracy, takim jak brak równowagi między podażą a popytem, zatrudnienie nieformalne, złe warunki pracy, niepokojąco wysoka stopa bezrobocia wśród młodych ludzi, nielegalna praca dzieci, dysproporcje pod względem płci i wyłączenie słabszych grup społecznych, korzystając z wiedzy UE, zwłaszcza Europejskiej Fundacji Kształcenia, i organizacji międzynarodowych zajmujących się reformowaniem rynków pracy i opracowywaniem polityki społecznej oraz we współpracy z nimi; wzywa do ustanowienia mechanizmu wymiany sprawdzonych rozwiązań w odniesieniu do reform rynku pracy i polityki zatrudnienia, jak również do zapewnienia krajom objętym EPS koniecznego wsparcia technicznego;
4. podkreśla znaczenie tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy, dostosowanych do potrzeb gospodarczych oraz do potrzeb rynku pracy, w celu zapewnienia możliwości pozostania w kraju ojczystym; powtarza, że rozwój i ściśle zaangażowanie sektora prywatnego, a zwłaszcza małych i średnich przedsiębiorstw, ma kluczowe znaczenie dla tworzenia miejsc pracy; jednocześnie przypomina o konieczności skutecznego zaradzenia nielegalnej migracji osób w niekorzystnej sytuacji, które mogą być zmuszane do podjęcia ryzyka lub narażone na ryzyko nielegalnych zachowań lub nielegalnej działalności na terytorium UE; w związku z tym przypomina o znaczeniu poprawy warunków życia wszystkich migrantów;
5. podkreśla, że EPS powinna tworzyć podstawę skutecznej współpracy mającej na celu zwalczanie nielegalnej imigracji, zważywszy na to, że kraje partnerskie są zarówno krajami pochodzenia nielegalnych imigrantów, jak i krajami tranzytu, a także skuteczne zarządzanie granicami, zwalczanie przestępczości zorganizowanej i, w rezultacie, ochronę praw człowieka;
6. przypomina o konieczności dopilnowania, aby minimalne wynagrodzenie za pracę zgodne z praktyką krajową zapewniało odpowiedni standard życia pracownikom i ich rodzinom oraz aby potrącenia od wynagrodzenia nie pozbawiały pracowników i osób pozostających na ich utrzymaniu środków do życia;
7. zwraca uwagę, że w zawiadomieniu o rozwiązaniu stosunku pracy należy przewidzieć

odpowiedni czas wypowiedzenia, uwzględniający staż pracy pracownika;

8. podkreśla korzyści płynące z kontrolowanej mobilności wahadłowej zarówno dla krajów nienależących do UE, jak i dla UE, oraz zwraca się o zapewnienie środków pozwalających uniknąć potencjalnego drenażu mózgów; podkreśla potrzebę kontynuowania dialogu na temat wsparcia dostępu do unijnego rynku pracy oraz lepszego rozpowszechniania informacji na temat istniejących możliwości prawnych dotyczących mobilności i migracji, a także możliwości wykorzystywania dostępnych kwalifikacji, które są niezbędne w kontekście rynku pracy; przypomina, że prawo przysługujące obywatelowi państwa nienależącego do UE do zamieszkiwania i poszukiwania pracy na terytorium państwa członkowskiego regulują dyrektywy na szczeblu europejskim; stwierdza, że należy odpowiednio oceniać niepożądane skutki, takie jak alienacja rodziny; podkreśla pozytywny wpływ migracji ekonomicznej na osiągnięcie zrównoważonych rynków pracy;
9. uważa, że w ramach pomocy tym krajom w przechodzeniu na społeczną gospodarkę rynkową i kontrolowaniu negatywnego wpływu na ich rynki pracy należy skupić się przede wszystkim na projektach transgranicznych i finansowym wsparciu programów edukacyjnych takich jak Erasmus;
10. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy wymiany studenckiej i wymiany w zakresie kształcenia zawodowego takie jak niedawno przyjęta pisemna deklaracja w sprawie ustanowienia programów eurośródziemnomorskich Erasmus i Leonardo da Vinci;
11. nalega na upodmiotowienie ludności, społeczności i społeczeństwa obywatelskiego oraz na wzmocnienie dialogu społecznego;
12. wzywa Komisję do wspierania partnerów społecznych, którzy są w pełni niezależni w zakresie ich ustanawiania i rozwoju za pośrednictwem różnych instrumentów, w tym wsparcia finansowego i technicznego, szkoleń, tworzenia sieci i działań służących budowaniu zdolności, jako że partnerzy społeczni są niezbędni w celu ukształtowania polityki społecznej;
13. jest przekonany, że te państwa członkowskie, które graniczą z krajami objętymi EPS, mają kluczowe znaczenie dla pomocy tym krajom i dzielenia się z nimi wiedzą, w szczególności w odniesieniu do reform rynku pracy i zatrudnienia; dlatego też wzywa Komisję do aktywnego udziału w dialogu i działaniach podejmowanych wspólnie z władzami krajowymi i partnerami społecznymi w krajach sąsiadujących celem udzielenia wsparcia krajom objętym EPS w tworzeniu sieci i zapewnienia pomocy technicznej na rzecz tworzenia zdolności i instytucji;
14. przypomina o znaczeniu prawa do tworzenia związków zawodowych i prawa przysługującego związkom zawodowym do tworzenia krajowych federacji lub konfederacji oraz domaga się ułatwienia korzystania z tych praw i ich poszanowania w praktyce; przypomina, że prawo do strajku jest uznanym prawem podstawowym i że nie można go odmawiać wyłącznie ze względu na pracę w obszarze ważnym dla danej społeczności, bez rozróżnienia konkretnych funkcji; domaga się promowania prawa do informacji i konsultacji jako prawa mającego zastosowanie do wszystkich obszarów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, które to prawo powinno być

gwarantowane sankcjami i nie powinno być zawieszane wyłącznie ze względu na pracę w służbie cywilnej;

15. wzywa Komisję do wspierania budowania zdolności administracyjnych w zakresie zatrudnienia i spraw socjalnych, ze szczególnym naciskiem na budowanie zdolności służb prawnych, co zapewni lepsze przygotowanie do przeprowadzenia reformom;
16. podkreśla znaczenie koordynacji strategii politycznych pomiędzy UE i państwami członkowskimi dla osiągnięcia lepszych wyników w odniesieniu do obszarów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, a jednocześnie dla określenia standardów warunkowości;
17. wzywa Komisję do potraktowania dokumentów strategii ograniczenia ubóstwa (PRSP) za wzorcowe ramy polityczne średnioterminowego wzrostu gospodarczego sprzyjającego ograniczaniu ubóstwa oraz równemu podziałowi zasobów odpowiednio do potrzeb poszczególnych krajów;
18. domaga się, aby Komisja skutecznie monitorowała i oceniała corocznie wyniki swoich działań i finansowania, w szczególności w odniesieniu do polityki zatrudnienia, w powiązaniu z zapisami konwencji MOP oraz aby uwzględniła owe wyniki w ramach swoich przyszłych działań.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	7.11.2011
Wynik głosowania końcowego	+ : 31 - : 3 0 : 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Edit Bauer, Jean-Luc Bennahmias, Pervenche Berès, Philippe Boulland, Milan Cabrnoch, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Frédéric Daerden, Karima Delli, Frank Engel, Richard Falbr, Marian Harkin, Roger Helmer, Liisa Jaakonsaari, Ádám Kósa, Veronica Lope Fontagné, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Siiri Oviir, Konstantinos Poupakis, Sylvana Rapti, Elisabeth Schroedter, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu, Andrea Zanoni
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Georges Bach, Raffaele Baldassarre, Edite Estrela, Julie Girling, Richard Howitt, Ria Oomen-Ruijten, Emilie Turunen
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Catherine Bearder